31980R3512

L 368/60 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 31.12.1980

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3512/80
z dnia 23 grudnia 1980 r.
wprowadzające w odniesieniu do krajów Wspólnego Rynku Ameryki Środkowej odstępstwo od art. 1, 6 i 12 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3510/80 z dnia 23 grudnia 1980 r. w sprawie definicji pojęcia produktów pochodzących do celów stosowania preferencji taryfowych przyznanych przez Europejską Wspólnotę Gospodarczą w odniesieniu do niektórych produktów z krajów rozwijających się

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

do celów wprowadzenia w życie przepisów dotyczących preferencji taryfowych przyznanych przez Wspólnotę na niektóre produkty pochodzące z krajów rozwijających się, w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3510/80 [1], zwanym dalej rozporządzeniem podstawowym, ustalono zasady pochodzenia dotyczące warunków przyznawania produktom statusu produktów pochodzących oraz sposobu potwierdzania oraz weryfikacji ich statusu;

Wspólny Rynek Ameryki Środkowej ustanowił bliską współpracę gospodarczą między Kostaryką, Salwadorem, Gwatemalą, Hondurasem i Nikaraguą (zwane dalej krajami CACM); przepisy dotyczące nabycia statusu produktów pochodzących, ustanowione w art. 1 rozporządzenia podstawowego, mogą, po odpowiednim dostosowaniu, pomóc w ułatwieniu tej współpracy oraz wspierać stosowanie produktów pochodzących z jednego kraju CACM w innych krajach CACM; należy wprowadzić stosowne zmiany do wymienionych przepisów oraz ustanowić specjalne zasady dotyczące sposobów potwierdzenia i weryfikacji statusu produktów pochodzących; w tym celu niezbędne jest zapewnienie, aby wnioski o weryfikację były scentralizowane we wspólnym organie administracji krajów wyżej wymienionego wspólnego rynku;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Pochodzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 1 rozporządzenia podstawowego, za produkty pochodzące z Kostaryki, Salwadoru, Gwatemali, Hondurasu lub Nikaragui (zwanych dalej krajami CACM) uznaje się również te produkty, które na mocy tych przepisów nabyły status produktów pochodzących w jednym z tych krajów oraz które po wywozie z tego kraju nie zostały poddane żadnej obróbce lub przetworzeniu w innym kraju CACM albo nie zostały tam poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu, kwalifikującym je do nadania im statusu produktów pochodzących z jednego z tych krajów na mocy wymienionych przepisów, pod warunkiem że:

a) podczas obróbki lub przetwarzania wykorzystano wyłącznie produkty pochodzące z krajów CACM;

b) jeżeli na wykazie A lub B, określonych w art. 3 niniejszego rozporządzenia, zasada procentowa ogranicza proporcję w wartości produktów niepochodzących, które mogą być włączone w pewnych okolicznościach, wartość dodana zostaje nabyta w każdym z krajów zgodnie ze wspomnianą zasadą procentową i zgodnie z innymi regułami zawartymi we wspomnianych wykazach, bez jakiejkolwiek możliwości kumulacji z jednego kraju do drugiego.

2. Do celów ust. 1 lit. a) fakt, że produkty inne niż te w nim określone zostały wykorzystane w proporcji nieprzekraczającej ogółem 5 % wartości produktów uzyskanych i przywożonych do Wspólnoty, nie wpływa na określanie pochodzenia tych produktów, pod warunkiem że produkty tak użyte nie spowodowałyby straty statusu produktów pochodzących z kraju CACM, z którego były najpierw wywiezione, jakoby wykorzystane produkty zostały włączone w tym pierwszym kraju.

3. W przypadkach określonych w ust. 1 lit. b) żadne produkty niepochodzące nie mogą zostać włączone, jeśli poddane zostały jedynie obróbce lub przetworzeniu, jak określono w art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

4. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 oraz pod warunkiem, że wszystkie wymogi ustalone w tym ustępie są wypełnione, produkty uzyskane nie są uważane za produkty pochodzące z pierwszego kraju wywozu CACM, chyba że wartość produktów poddanych obróbce lub przetworzeniu w tym kraju

[1] Dz.U. L 368 z 31.12.1980, str. 1.

przedstawia najwyższy procent wartości produktów uzyskanych. W innej sytuacji wymienione produkty są uważane za pochodzące z kraju CACM, gdzie uzyskana wartość dodana przedstawia najwyższy procent ich wartości.

Artykuł 2

1. Do celów wykonania przepisów art. 1 stosuje się przepisy art. 4 rozporządzenia podstawowego.

2. W art. 1 ust. 1 lit. b) oraz ust. 4 „wartość dodana" oznacza różnicę między ceną ex-works dóbr uzyskanych, po odjęciu podatków wewnętrznych zwracanych lub podlegających zwrotowi w momencie wywozu z danego kraju, a wartością celną wszystkich produktów przywożonych do tego kraju i poddanych tam przetwarzaniu lub obróbce.

Artykuł 3

1. Do celów art. 1 dowód potwierdzający status produktów pochodzących, w rozumieniu art. 1 podstawowego, ustala się dla produktów uzyskanych w jednym z krajów rozporządzenia CACM i wywiezionych do innego kraju CACM przez wystawienie świadectwa pochodzenia na formularzu A, którego wzór znajduje się w Załączniku do rozporządzenia podstawowego. Świadectwo to wydają władze rządowe kraju wywozu właściwe do wydawania świadectw pochodzenia do celów rozporządzenia podstawowego.

2. Do celów art. 1 dowód potwierdzający status produktów pochodzących, w rozumieniu tego artykułu, w przypadku produktów, które jedynie pozostawały w jednym z krajów CACM lub nie zostały poddane tam jakiemukolwiek procesowi przetwarzania innemu niż określony w tym artykule i które zostały wywiezione z tego kraju do innego kraju CACM, ustala się przez okazanie świadectwa, określonego w ust. 1, wydanego zgodnie z tym ustępem na podstawie świadectw pochodzenia na formularzu A wydanego uprzednio.

Artykuł 4

W drodze odstępstwa od przepisów art. 6 rozporządzenia podstawowego, produkty wymienione w art. 1 korzystają w momencie przywozu do Wspólnoty z przepisów dotyczących preferencji taryfowych, określonych w tym artykule, po okazaniu świadectwa pochodzenia na formularzu A, wydanego na podstawie świadectw pochodzenia na formularzu A wydanych wcześniej przez władze w kraju CACM, z którego produkty wywożone są do Wspólnoty.

Artykuł 5

Świadectwa określone w art. 3 i 4 muszą zawierać:

— w rubryce 4 „do użytku służbowego" nazwę kraju CACM, z którego pochodzą towary, wraz z jednym z następujących sformułowań:

„KUMUL MCAC",

KUMULACJA CACM"

— w rubryce 12 „oświadczenie eksportera" oświadczenie, że produkty spełniają warunki pochodzenia wymagane przez ogólny system preferencji w celu ich przywozu do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej.

Artykuł 6

1. Przepisy powyższych art. 1-5 stosują się jedynie do chwili, gdy zasady regulujące handel w kontekście niniejszego rozporządzenia między każdym ze wspomnianych powyżej krajów są identyczne z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu podstawowym oraz w niniejszym rozporządzeniu.

2. Ponadto każdy kraj CACM zobowiązuje się w stosunku do Komisji Wspólnot Europejskich, że poprzez stały Sekretariat Wspólnego Rynku Ameryki Środkowej (zwany dalej SIECA) będzie przestrzegać lub zapewni zgodność z zasadami dotyczącymi przygotowywania i wydawania świadectw pochodzenia na formularzu A oraz zasadami współpracy administracyjnej zawartych w poniższych art. 7 i 8 poniżej.

Artykuł 7

1. Weryfikację retrospektywną świadectw na formularzu A, wymienionych w art. 3, przeprowadza się w sposób losowy lub w przypadku gdy władze, określone w tym artykule, jakiegokolwiek kraju CACM, gdzie produkty znajdowały się przed ich ponownym wywozem w tym samym stanie albo poddane zostały obróbce lub przetworzeniu, określonym w art. 1, mają powody wątpić w autentyczność dokumentu lub prawidłowość informacji dotyczących prawidłowego pochodzenia danego produktu.

2. Do celów stosowania przepisów ust. 1 władze wymienione w tym ustępie wysyłają świadectwo pochodzenia na formularzu A do SIECA, wskazując, jeśli właściwe, powody, co do formy lub treści, uzasadniające badanie. Przekazują one wszelkie dostępne informacje wskazujące, ze dane szczegółowe zawarte w danym świadectwie są nieścisłe.

Artykuł 8

1. Retrospektywną weryfikację świadectw na formularzu A wymienioną w art. 4 przeprowadza się w okolicznościach określonych w art. 12 rozporządzenia podstawowego. Jednakże, na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 2 tego artykułu, odnośne organy celne we Wspólnocie zwracają świadectwo pochodzenia na formularzu A do SIECA.

2. Kraje CACM przekazują Komisji adres SIECA. Komisja przekazuje tę informację organom celnym Państw Członkowskich.

Artykuł 9

Nota wyjaśniająca załączona do niniejszego rozporządzenia stanowi jego integralną część.

Artykuł 10

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 1981 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 1980 r.

W imieniu Komisji

Étienne DAVIGNON

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Nota wyjaśniająca do art. 1

Do celów art. 1 ust. 1 lit. b) zasada procentowa musi być zachowana, mając na uwadze uzyskaną wartość dodaną, w odniesieniu do przepisów zawartych w wykazach A i B, określonych w art. 3 rozporządzenia podstawowego. Jeśli produkty uzyskane znajdują się na wykazie A, zasada procentowa stanowi kryterium dodatkowe do tego, polegającego na zmianie pozycji taryfowej dla każdego użytego produktu niepochodzącego.